

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 95:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af mulighed for at idømme kortere frihedsstraffe i form af weekendfængsel.

Af Svend Aage Jensby (V) og Grove (KF) m.fl.

(Fremsat 19/4 94).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Justitsministeren (Erling Olsen):**

Beslutningsforslaget fra medlemmer af Venstre og Det Konservative Folkeparti indebærer, at der skal indføres mulighed for som ny sanktionsform at idømme weekendfængsel. Tanken er, at navnlig unge kriminelle skal møde til afsoning i det lokale arresthus i et vist antal weekender afhængig af straffens længde; dog må straffen ikke overstige 30 dages fængsel.

Tanken om indførelse af weekendfængsel er, som det fremgår af beslutningsforslagets bemærkninger, ikke af ny dato, og den er også yderst sympatisk. I det omfang man kan tage folks fritid fra dem i stedet for deres arbejdstid, får man markeret, at man ønsker at tilkendegive, at samfundet ikke kan acceptere det, der er sket, og man får dem unddraget det sædvanlige fængselsmiljø. Derfor har vi absolut på forhånd sympati for tanken.

Men der er en del praktiske vanskeligheder med dens realisering. I en betænkning fra 1977 om alternativ til frihedsstraf afgivet af en arbejdsgruppe under Justitsministeriet er spørgsmålet indgående behandlet, og betænkningen blev sendt til høring. Denne høring medførte, at der kom en lang række indvendinger imod ideen, væsentligst af praktisk karakter. F.eks. udtalte Direktoratet for Kriminalforsorgen, at man ikke mente, at der var realistiske mulighe-

der for at gennemføre weekendfængsel som sanktionsform på grund af en række pladsmæssige, institutionsmæssige og personalemæssige problemer, som jeg ikke skal gå nærmere ind i, men som vi kan komme nærmere ind på under udvalgsbehandlingen.

Også flere andre høringsmyndigheder fremhævede de praktiske vanskeligheder ved weekendfængsel. Rigsadvokaten udtalte således, at behovet for weekendfængsel synes at være begrænset så meget, at det ikke kan begrunde, at man indfører denne særlige afsoningsform. Der blev herunder navnlig henvist til, at det ofte vil være muligt at afsone en frihedsstraf på 30 dage eller derunder under ferier, sådan at det i virkeligheden bliver til feriefængsel i stedet for weekendfængsel.

Men det korte af det lange er, at vi har sympati for tanken, men at vi lige for øjeblikket må sige, at de praktiske vanskeligheder nok er for store, og så i øvrigt pege på, at spørgsmålet om weekendfængsel og natfængsel stadig er på Straffelovrådets arbejdsprogram, og at vi synes, vi bør afvente, hvad der kommer derfra, før vi tager yderligere stilling til det.

Else Marie Mortensen (S):

Når jeg læser et af oppositionens beslutningsforslag, kan jeg en gang imellem ikke lade være med at tænke på, hvad formålet mon er med lige præcis det forslag.

Som regel er det ganske gennemskueligt. Det er legalt at få startet en debat med et beslutningsforslag, også selv om det er indlysende, at det ikke har en chance for at blive vedtaget. Der kan måske opnås en indrømmelse, eller der kan være en aktuel sag, som kan markere et politisk synspunkt, en igangværende debat kan få en ny vinkel, og et synspunkt kan understreges, ja, man kan endda i visse situationer opnå at pålægge Folketinget en bestemt handling. Der kan være mange årsager, og jeg skal ikke gøre mig til af, at jeg kan gennemskue dem alle sammen, men tillad mig en stille undren over netop dette forslag i maj måned 1994.

Forslaget om at indføre weekendfængsel som en ny strafform indeholder på ingen måde noget nyt. I bemærkningerne til forslaget har forslagsstillerne faktisk ikke gjort sig den ulejlighed at fortælle, hvad de håber at opnå. De henviser rent faktisk i bemærkningerne til for-